

Zakon o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2)

Zbirni podatki

Uradni list RS, št. 131/2006, 5/2007 - popr., 123/2008, 28/2010, 49/2011, 40/2012 - ZUJF, 57/2012

Čistopis, veljaven na dan: 3.4.2013

- veljavnost/uporaba: od 20.8.2012

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Besedilo

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in potnic (v nadaljnjem besedilu: potnik) in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organe, pristojne za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Določbe tega zakona ne veljajo za:

- prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ osem sedežev;
- za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu z motornim vozilom ali skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
- prevoz za osebne potrebe.

(3) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo prevoze v cestnem prometu, predpisi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost) ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(4) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo področje prevozov v cestnem prometu, predpisi Skupnosti ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(5) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen (predpisi Skupnosti)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni

prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

- Direktivo Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu (UL L št. 124, z dne 23. 5. 1996, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 96/26/ES);

- Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226, z dne 10. 9. 2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

- Uredbe Sveta (EGS) št. 56/83 z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13. 1. 1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 56/83/EGS);

- Uredbe Sveta (EGS) št. 3916/90 z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31. 12. 1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3916/90/EGS);

- Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2888/2000 z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne 30. 12. 2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2888/2000/ES);

- Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 z dne 2. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 in

Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 glede dokumentov za avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 268, z dne 3. 10. 1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2121/98/ES);

- Uredbe Komisije (ES) št. 792/94 z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9. 4. 1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 792/94/ES).

- Uredbe Sveta (ES) št. 1072/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1072/2009/ES);

- Uredbe Sveta (ES) št. 1073/2009 z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 61/2006 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1073/2009/ES);

- Uredbe Komisije (EU) št. 1213/2010 z dne 16. decembra 2010 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza (UL L št. 335 z dne 18. 12. 2010, stran 21; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1213/2010/ES);

- Uredbe (ES) št. 1370/2007 z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1370/2007/ES).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje Sklepa Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22.12.2009, stran 36).

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. "avtotaksi prevoz" je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;

2. "avtobusna postaja" je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;

3. "avtobusno postajališče" je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;

4. "dvostranski prevoz" je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;

5. "daljinar" je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

6. "direktni linijski prevoz" je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču;

7. "domači prevoznik ali prevoznica" (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

8. "dovoljenje Skupnosti" je dokument, ki ga izda izdajatelj ali izdajateljica licenc (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc) v skladu s 3. členom Uredbe Sveta 881/92/EGS;

9. "dovoljenje za prevoz" je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;

10. "dovolilnica" je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;

11. "dovolilnica CEMT" je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;

12. "hitri linijski prevoz" je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;

13. "itinerar" je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. "izdajatelj licenc" je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a "izdelava izkaznice" zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in posebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b "izvajalec" je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. "izvod licence" je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. "javni prevoz" je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. "javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu" je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. "javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse" je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. "kabotaža" je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
20. "licenca" je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. "licenca Skupnosti" je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. "linija" je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
23. "medkrajevni linijski prevoz" je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. "mednarodna pogodba" je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. "mednarodni linijski prevoz" je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. "mestni linijski prevoz" je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. "nerazdeljene dovolilnice" so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. "občasni prevoz potnikov v cestnem prometu" je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnjem besedilu: naročnik) prevoza;
29. "običajno prebivališče" pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;
30. "opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov" je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
31. "opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga" je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
- 31.a "organ JPP" je ministrstvo, pristojno za promet;
32. "podjetje" pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

33. "pomembnejše avtobusno postajališče" je posebej zgrajena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje in izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče;

34. "potnik" je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
35. "potniški linijski prevoz" je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. "potniška spremnica" je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
37. "posebni linijski prevoz" je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
38. "prevoz v cestnem prometu" je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
39. "prevoz v notranjem cestnem prometu" je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
40. "prevoz v mednarodnem cestnem prometu" je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
41. "prevoz za tretje države" je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
42. "prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti" je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
43. "prevoz za osebne potrebe" je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
44. "prevoznik ali prevoznica Skupnosti" (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;
45. "relacija" je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
46. "sistem enotne vozovnice" je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;
47. "skupina vozil" je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
- 47.a "Stalni izvenlinijski prevoz - Shuttle prevozi" je prevoz potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami;
- 47.b "subvencioniranje prevoza dijakov in študentov" je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
48. "tranzitni prevoz" je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. "tuj prevoznik" je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a "upravljavec prevoza" pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
- 49.b "vlagatelj" je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
50. "vozni red" je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas

veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

II. PRISTOJNI ORGANI, NOSILEC JAVNIH POOBLASTIL IN EVIDENCE

4. člen (pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov potnikov v javnem potniškem prometu;
- vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
- pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu s 18. členom Uredbe Sveta 1071/2009;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 3916/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega

pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;

- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
- subvencioniranje prevoza dijakov in študentov,
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb prevoza potnikov;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem potniškem prometu;
- vodenje registra linij in voznih redov;
- ministrstvu predlaga cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega potniškega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega potniškega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem potniškem prometu;
- izvajanje postopkov v zvezi s podeljevanjem koncesij oziroma naročanja prevozov;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb oziroma sklepanje pogodb o izvajanju gospodarske javne službe;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega potniškega prometa;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

5. člen (javno pooblastilo)

(1) Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije se podeli javno pooblastilo izdajanja licenc in dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc)

(2) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:

- opravlja naloge, opredeljene v 10. členu Uredbe 1071/2009;
- pripravlja poročila ministrstvu, pristojnemu za promet, skladno s 26. členom Uredbe 1071/2009/ES, 17. členom Uredbe 1072/2009/ES in četrtem odstavkom 28. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja Licenco Skupnosti in izvodov licence Skupnosti na podlagi 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in 4. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja potrdila za voznike na podlagi 5. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- opravlja naloge iz 6. in 7. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 12. člena in prvega odstavka 13. člena Uredbe 1072/2009/ES;
- odvzema licence Skupnosti na podlagi prvega odstavka 21. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izvajata ukrepe na podlagi 22. člena in prvega odstavka 23. člena Uredbe 1073/2009/ES;
- izdaja, zavrača izdajo ter odvzema licence in izvode licenc na podlagi tega zakona;
- deli dovolilnice za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami;
- izdaja potrdila za opravljanje mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe na podlagi Uredbe 1073/2009/ES in Uredbe Komisije 2121/98/ES;
- izdajanje oznake za avtotaksi prevoze s podatki o prevozniku in številko licence na podlagi tega zakona;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja.

(3) Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

6. člen (pogoji za podelitev javnih pooblastil izdajatelja licenc)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima v Republiki Sloveniji ustrezne prostore za izvajanje upravnih nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;
- da ima zaposleno zadostno število delavcev ali delavk (v nadaljnjem besedilu: delavec), ki so v skladu s predpisi Republike Slovenije pooblaščen za vodenje upravnega postopka;
- da ima zaposleno zadostno število drugih strokovnih delavcev;
- da ima na razpolago ustrezno opremo za izvajanje upravnih nalog, ki sestavljajo javno pooblastilo, in s katero bo zagotavljal tudi dostopnost do podatkov in evidenc;
- da ne opravlja dejavnosti prevozov v cestnem prometu v smislu tega zakona;
- da proti njej ni uveden stečajni postopek, postopek prisilne poravnave ali likvidacije;
- da pravna oseba, član njene uprave oziroma poslovodja niso bili pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storjeno naklepno, na nepogojno kazen zapora šest mesecev ali več;
- da za kaznivo dejanje iz prejšnje alineje ni bil začel kazenski postopek po uradni dolžnosti;
- da član uprave oziroma poslovodja v zadnjih petih letih ni bil član uprave ali poslovodja v izdajatelju licenc, kateremu je bilo javno pooblastilo izdajatelja licenc odvzeto;
- da ima poravnane dospele obveznosti iz davkov in drugih javnih dajatev;
- da ne obstajajo druge okoliščine, iz katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo ustrezno izvajal javnega pooblastila;
- da njej ali osebi, katere univerzalni pravni naslednik je izdajatelj licenc, v zadnjih petih letih ni bilo to javno pooblastilo odvzeto.

(2) Minister podrobneje predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

(3) Pogoje za podelitev javnega pooblastila mora izdajatelj licenc izpolnjevati ves čas trajanja javnega pooblastila.

7. člen (merila za izbiro)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Merila za izbiro na javnem natečaju so:

- znanje, strokovnost, reference, opremljenost, dostopnost;
- lastna cena izdaje posamezne licence in dovolilnice;
- prijaznost do uporabnika, kot so uradne ure, načini vlaganja zahtev za licenco, pomoč uporabnikom in podobno.

(2) Minister podrobneje predpiše merila iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

- kraj, čas in plačilne pogoje za dvig natečajne dokumentacije;
- kraj in rok za predložitev vlog;
- naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja vlog.

(4) Ministrstvo mora na dan objave javnega natečaja in ves čas trajanja natečajnega roka omogočiti vsem zainteresiranim vpogled v natečajno dokumentacijo in jo predati vsakomur, ki najpozneje v enem dnevu vplača zahtevani znesek, ta pa lahko zajema zgolj stroške razmnoževanja in pošiljanja razpisne dokumentacije.

(5) Ministrstvo v času trajanja natečajnega roka ne sme nikomur posredovati seznama oseb, ki jim je posredovala natečajno dokumentacijo.

8. člen (javni natečaj)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Javni natečaj objavi ministrstvo najpozneje šest mesecev pred potekom časa, za katerega je bilo izdajatelju licenc izdano javno pooblastilo, ali takoj po odvzemu javnega pooblastila pred potekom tega časa.

(2) Javni natečaj se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Objava javnega natečaja mora obsegati vsaj:

- navedbo, da gre za objavo javnega natečaja za podelitev javnega pooblastila za izdajo licenc in druge identifikacijske oznake javnega natečaja;
- navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;
- predmet javnega pooblastila in navedbo, da se podeli le eno javno pooblastilo;
- začetek in čas trajanja izvrševanja izvajanja javnega pooblastila;
- navedbo postopka izbire nosilca javnega pooblastila;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;
- merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;
- navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj ali vlagateljica (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) zavaruje resnost vloge;

9. člen (natečajna dokumentacija)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Natečajna dokumentacija mora vsebovati vse potrebno, da se na njeni podlagi lahko predložijo popolne vloge za podelitev javnega pooblastila.

(2) Podatki v natečajni dokumentaciji morajo biti enaki podatkom, navedenim v objavi natečaja.

(3) Natečajna dokumentacija mora vsebovati zlasti:

- datum objave javnega natečaja in navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;
- navodila za pripravo in predložitev vloge;
- postopek izbire;
- opredelitev predmeta javnega naročila;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;
- merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;
- dokazila o izpolnjevanju pogojev, meril in drugih okoliščin;
- navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj zavaruje resnost vloge;
- rok za oddajo vloge;
- rok, do katerega vloga zavezuje vlagatelja;

- rok za sprejem in vročitev odločbe o podelitvi javnega pooblastila.

10. člen (predložitev in javno odpiranje vloge)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Minister določi tak rok za predložitev vlog za podelitev javnega pooblastila, ki glede na postavljene zahteve in pogoje iz natečajne dokumentacije omogoča izdelavo popolnih in kakovostnih vlog.

(2) Pravočasna predložitev vloge pomeni, da mora vlagatelj ministrstvu vlogo predložiti do datuma in ure, kakor je določeno v javni objavi natečaja.

(3) Vlagatelj sme vložiti le eno vlogo, ki pa jo lahko umakne, dopolni ali zamenja do poteka roka za oddajo vlog. Vloga je prosta upravne takse.

(4) Odpiranje vlog za izbor nosilca javnega pooblastila je javno. Na javnem odpiranju se vodi zapisnik, v katerega se vpišejo morebitne pripombe predstavnikov vlagateljev o poteku javnega odpiranja. Ministrstvo v osmih dneh vroči zapisnik o javnem odpiranju vsem vlagateljem.

(5) Ministrstvo vlog, ki so prispele po roku, določenem v javnem razpisu, in nepravilno predloženih vlog ne odpre, temveč jih neodprte takoj vrne pošiljatelju. O tem izda sklep, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

11. člen (upravni postopek)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) O vlogah za podelitev javnega pooblastila ministrstvo odloča v upravnem postopku.

(2) Nepopolne ali nepravilne vloge ministrstvo zavrže s sklepom, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

(3) Vloge vlagateljev, ki ne izpolnjujejo pogojev za podelitev javnega pooblastila iz 6. člena tega zakona, minister zavrne z odločbo, izdano posameznemu vlagatelju.

(4) O preostalih vlogah minister odloči z eno odločbo, s katero podeli javno pooblastilo vlagatelju, katerega vloga je bila v skladu z merili iz 7. člena tega zakona ocenjena najboljše, vloge preostalih vlagateljev pa zavrne.

(5) V odločbi iz prejšnjega odstavka minister določi rok za začetek izvajanja javnega pooblastila in vrsto ter višino finančnega zavarovanja za zakonito in pravilno izvajanje javnega pooblastila. Višina finančnega zavarovanja mora biti tolikšna, da pokrije pričakovane stroške ministrstva v zvezi z morebitnim odvzemom javnega pooblastila, novo podelitvijo javnega pooblastila in z izvajanjem nalog izdajatelja licenc v ministrstvu do takrat, ko novi izdajatelj licenc začne izvajati javno pooblastilo.

12. člen (preklic javnega pooblastila)

(1) Minister z odločbo prekliče javno pooblastilo izdajatelju licenc, če ugotovi:

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

- da izdajatelj licenc ne izpolnjuje pogojev iz 6. člena tega zakona;

- da izdajatelj licenc ali zaposleni pri izvajanju javnega pooblastila kršijo določbe Uredbe 1073/2009/ES, Uredbe 1072/2009/ES, tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi;

- da je izdajatelj licenc ali nekdo od zaposlenih pri svojem delu storil kaznivo dejanje, povezano z izvajanjem javnega pooblastila, kar je ugotovljeno s pravnomočno sodbo;

- da je izdajatelj licenc dal lažne izjave, podatke ali listine v postopku pridobivanja pooblastila ali preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila;

- da ne omogoča nadzora iz 13. člena tega zakona ali ga ovira;

- da zaračunava ceno za izdajo licenc in druge svoje storitve v nasprotju s predpisom iz 14. člena tega zakona in

- na zahtevo izdajatelja licenc.

(2) Minister prekliče javno pooblastilo, če ugotovi, da je kršitev iz prejšnjega odstavka take narave ali tako huda, da ni mogoče pričakovati, da bo izdajatelj licenc v prihodnje zakonito in pravilno izvajal javno pooblastilo.

(3) Pritožba proti odločbi o preklicu javnega pooblastila ne zadrži izvršitve.

(4) Ministrstvo objavi preklic javnega pooblastila v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Z dnem prenehanja javnega pooblastila prevzame upravne naloge izdajatelja licenc druga oseba, ki je pridobila pooblastilo,

če take osebe ni, pa ministrstvo.

(6) Dotedanji izdajatelj licenc mora novemu izdajatelju licenc ali ministrstvu z dnem prenehanja javnega pooblastila brezplačno prenesti vso dokumentacijo in evidence v elektronski obliki in na papirju, ki jih ima in vodi v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila. Če dotedanji izdajatelj licenc ne ravna v skladu s to določbo, lahko ministrstvo z odločbo odvzame navedeno dokumentacijo in evidence. Ta določba se uporablja tudi ob prenehanju javnega pooblastila zaradi poteka časa.

(7) O pritožbi zoper odločbo o preklicu iz četrtega odstavka tega člena ter o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka 11. člena odloča Vlada Republike Slovenije.

13. člen **(nadzor nad izdajateljem licenc)**

(1) Upravni nadzor nad zakonitostjo in pravilnostjo izvajanja javnega pooblastila izdajatelja licenc opravlja ministrstvo. V okviru tega nadzora je ministrstvo dolžno od izdajatelja licenc pridobivati podatke o tem, ali še izpolnjuje predpisane pogoje za izvajanje javnega pooblastila in če svoje naloge opravljajo v skladu s predpisi.

(2) Za spremljanje stanja na področju izdajanja licenc imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in združenj prevoznikov. Komisija obravnava probleme izvajanja javnih pooblastil izdajatelja licenc in nadzora nad njim ter daje v zvezi s tem ministru pobude in predloge. Sestavo, podrobnejše naloge in način dela komisije predpiše minister.

14. člen **(cena za izdajo licence in dovolilnice)**

(1) Izvajanje upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila izdajatelj licenc zagotavlja s ceno, ki mu jo stranke plačujejo za izdajo licence, dovolilnice, določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic, izdajo dovoljenja, izdajo potrdila in ceno za druge naloge in storitve.

(2) Cene iz prejšnjega odstavka predpiše minister tako, da izdajatelju licenc omogoča pokritje stroškov v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila.

(3) Vloga za izdajo licence, izdajo potrdila o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe in za dodelitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga ter za izdajo drugih posamičnih aktov ali potrdil, ki se izvajajo na podlagi podeljenega javnega pooblastila, je popolna, ko izpolnjuje splošne zahteve upravnega postopka in ko stranka plača ceno za izdajo tega akta.

(4) Za vloge iz prejšnjega odstavka in za akte izdajatelja licenc se upravna taksa ne plača.

15. člen **(evidence in registri)**

Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco subvencije prevoza;
- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;
- register vozniških redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

16. člen **(podatki v evidencah)**

- (1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:
- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
 - za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
 - firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
 - osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno

usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;

- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;

- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;

- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;

- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;

- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;

- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;

- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;

- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;

- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;

- datum, kraj in registrska označba prve registracije;

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;

- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);

- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;

- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;

- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;

- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po želeni količini;

- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;

- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;

- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- podatki o linijah, na katerih se izvajajo posebni linijski prevozi;

- podatki o sklenjeni pogodbi za izvajanje teh prevozov.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- podatki o liniji in voznem redu;

- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;

- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,

- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza dijakov in študentov vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek;

- EMŠO;

- status dijaka oziroma študenta v obdobju koriščenja subvencije prevoza;

- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);

- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda

oziroma visokošolskega zavoda;

- bivanje v dijaškem oziroma študentskem domu;

- relacija od kraja bivanja do kraja izobraževanja (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, razred oddaljenosti, kilometrska razdalja za vsako prevozno sredstvo);

- izvajalec za katerega velja mesečna vozovnica (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca);

- številka izdane vozovnice;

- mesec in leto veljavnosti mesečne vozovnice;

- polna cena mesečne vozovnice;

- cena vozovnice, ki jo plača upravičenec;

- višina subvencije, do katere je upravičen prevoznik.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidenca in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, Carinska uprava Republike Slovenije, organ JPP, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidenco in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet za namene odločanja o pravicah vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja in evidenco vpisanih študentov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo in visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,

- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,

- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),

- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,

- podatek o tem ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.

(4) Izvajalec sprejme vlogo in jo vnese v evidenco ministrstva. Vlagatelja se ob vložitvi vloge seznanjajo, da bodo za potrebe pridobitve pravice do subvencioniranega prevoza obdelovani podatki iz prejšnjega člena. Na podlagi odločitve ministrstva o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz, izda izvajalec elektronsko vozovnico. Izvajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo vozovnic in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic, na podlagi podatka o imenu, priimku in naslovu upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki odločbe o upravičenosti do subvencije;

- višini subvencije;

- obdobju upravičenosti do subvencije.

(5) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;

- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;

- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;

- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;

- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;

- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;

- v evidenci iz devete alineje 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo.

(6) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(7) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(8) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo prometnemu inšpektoratu dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in

16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

18. člen (javnost podatkov)

(1) Podatki v naslednjih evidencah iz 15. člena tega zakona so javni v celoti v:

- evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov, razen podatka o EMŠO in podatkov o kaznivih dejanjih in prekrških imetnika licence;

- evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih potrdil za opravljanje prevozov potnikov za lastne potrebe, razen podatka o EMŠO;

- registru voznih redov v notranjem linijskem prometu, razen podatka o EMŠO;

- registru posebnih linijskih prevozov, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, razen podatkov o EMŠO in stalnem prebivališču.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, niso javni podatki o osebnem imenu, EMŠO voznika in podatki o usposobljenosti oziroma pridobljeni poklicni kvalifikaciji.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, nista javna podatka o registrski označbi in ekološki kakovosti vozil.

III. LICENCA ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI PREVOZA

1. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu

19. člen (vrste licenc in izjeme)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v notranjem cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Licenca se pridobi za izvajanje naslednjih prevozov v notranjem cestnem prometu:

- prevoz blaga,
- prevoz potnikov,
- avtotaksi prevoze.

(3) Licence iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti za naslednje vrste prevozov:

1. prevoz pošte kot javne storitve;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 85. člena tega zakona;
4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 82. člena tega zakona;
5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom;
6. prevoz blaga z vozili ali s skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
7. prevoz s posebnimi vozili, ki so bila izdelana ali predelana za poseben namen in se z njimi ne morejo opravljati prevozi potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. avtodvigala, črpalke za beton, vozila za prevoz čebel, potujoče knjižnice, avtobus, predelan v avtodom), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja;
8. prevoz za osebne potrebe.

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(4) Osebe, ki opravljajo mednarodne prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov pridobiti potrdilo v skladu s 34. členom tega zakona.

20. člen (pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:

- a) imeti dober ugled,
- b) imeti ustrezen finančni položaj,
- c) izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,

d) biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe.

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljele prevoze za podjetje (upravljavec prevozov).

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(4) Pogoje in način pridobitve licence Skupnosti določa Uredba Sveta 684/92/EGS, dovoljenja Skupnosti pa Uredba Sveta 881/92/EGS.

21. člen (dober ugled)

(1) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

- ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost cestnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;

- ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat pravnomočno kaznovana za hujši prekršek iste vrste, ki je posledica kršitve predpisov s področja:

- opravljanja prevozov potnikov ali blaga,

- varnosti cestnega prometa,

- časov voženj in obveznih počitkov voznikov,

- prevoza nevarnega blaga,

- preprečevanja dela in zaposlovanja na črno,

- varstva konkurence,

- plačilnega prometa,

- največjih dovoljenih mas ali dimenzij vozil v cestnem prometu ali

- varovanja okolja.

(3) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je bila izrečena kot glavna sankcija globa, višja od 3000 eurov oziroma za posameznika višja od 800 eurov.

(4) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe ali če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

22. člen (ustrezen finančni položaj)

(1) Za opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu pomeni ustrezen finančni položaj po tem zakonu, da ima oseba, ki želi opravljati to dejavnost, na voljo kapital in rezerve v višini vsaj 9000 eurov za prvo motorno vozilo in 5000 eurov za vsako naslednje vozilo. Za pridobitev licence za opravljanje prevozov potnikov z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, mora imeti oseba kapital in rezerve v višini vsaj 3000 eurov za prvo motorno vozilo in 1500 eurov za vsako naslednje vozilo.

(2) Za dokaz finančne sposobnosti šteje vsaj eno od naslednjih dokazil:

- izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;

- kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;

- seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;

- dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;

- pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;

- garancija banke ali druge finančne institucije, s katero se daje garancija za dobro poslovanje prevoznika v času, za katerega velja garancija v višini iz prvega odstavka tega člena. Za banko in druge finančne institucije po tem zakonu se štejejo banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje garancij ali so upravičene opravljati storitve izdajanja garancij na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma zavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje kavcijskega zavarovanja, med katerega se uvršča izdajanje garantnih pisem v skladu z veljavno zakonodajo, ali je upravičena opravljati kavcijsko zavarovanje na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

23. člen (strokovna usposobljenost upravljavca prevozov)

(1) Strokovno usposobljenost upravljavca prevozov izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo

najmanj potrebna znanja iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu so predpisana znanja omejena na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in izpita iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške opravljanja izpita nosi kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat). Vsa organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi izvajalec, ki ga izbere Ministrstvo za promet na podlagi javnega razpisa.

(3) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja ter sestavo in način imenovanja komisije.

24. člen (upravljavec prevozov)

(1) Podjetje in upravljavec prevoza, ki ima sedež ali običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, izkazuje dober ugled z izpiskom iz kazenske evidence in evidence prekrškov. Izpisek iz kazenske evidence in evidence prekrškov pridobi organ, ki odloča o zahtevku, po uradni dolžnosti.

(2) Za priznavanje dokazil o dobrem ugledu osebe, ki je rezident ali rezidentka druge države članice Skupnosti se upoštevajo potrdila iz 19. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(3) Dobrega ugleda po prvem odstavku 6. člena Uredbe 1071/2009/ES nima podjetje, pri katerem se ugotovi, da osebe, pooblaščenice za zastopanje podjetja v pravnem prometu, ne izpolnjujejo pogojev po dobrem ugledu, predpisanih za upravljavca prevozov.

25. člen (priznavanje dokazil o finančnem položaju)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Za zadostno dokazilo o ustreznem finančnem položaju se štejejo ustrezna potrdila oziroma dokazila iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki jih izdajo banke v državi članici Skupnosti, iz katere izhaja ali prihaja državljan, ali drugi organi, ki jih ta država imenuje.

(2) Če dokazil o izpolnitvi zahtev o ustreznem finančnem položaju ni mogoče dobiti z dokumenti, navedenimi v prejšnjem odstavku, se kot zadosten dokaz za državljanke iz drugih držav članic Skupnosti sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni upravni organ v državi, iz katere izhaja ali prihaja državljan, z navedbo, da so bile zahteve o primernem finančnem položaju izpolnjene.

26. člen

(priznavanje dokazil o strokovni usposobljenosti)

(1) Kot dokazila o strokovni usposobljenosti se priznajo dokazila v skladu z 21. členom Uredbe 1071/2009/ES.

(2) Za gospodarske družbe, ki so bile pooblaščenice v Grčiji pred 1. januarjem 1981 ali v drugih državah članicah Skupnosti pred 1. januarjem 1975, se po državnih pravilih za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v domačem in/ali mednarodnem tovornem ali potniškem prometu kot zadostni dokaz o strokovni usposobljenosti sprejmejo potrdila, v katerih je navedeno, da se je zadevna dejavnost v državi članici dejansko izvajala tri leta, pod pogojem, da se dejavnost ni prenehala izvajati več kot pet let pred datumom predložitve potrdila.

(3) Kadar gre za pravno osebo, se potrdilo, v katerem je navedeno, da je ta oseba dejavnost dejansko izvajala, izda za eno od fizičnih oseb, ki je dejansko pristojna za prevozne dejavnosti podjetja.

27. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vložijo pri izdajatelju licence zahtevo za izdajo licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, in predložijo dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev, razen tistih, ki jih v skladu s pravili splošnega upravnega postopka pridobi izdajatelj licenc sam.

(2) Izdajatelj licence mora največ štiri in vsaj dva meseca pred potekom veljavnosti licence imetniku licence poslati pisno obvestilo, s katerim ga opozori na potek veljavnosti licence in povabi, da vložijo zahtevo za izdajo nove licence.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najpozneje v 15 dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence. Kadar je število vlog za izdajo novih licenc (obnovitve licenc na vsakih pet let) večje, velja 30-dnevni rok od prejema popolne vloge, o čemer mora izdajatelj licenc takoj obvestiti stranko.

(4) Zoper odločbo izdajatelja licence je dovoljena pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe.

28. člen

(licenca in izvodi licence)

(1) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(2) Izvod licence vsebuje podatke o izdajatelju, firmi in sedežu

oziroma naslovu prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, vrsti prevozov, ki se z vozilom lahko opravljajo iz naslova izdane licence, morebitne opombe, datum izdaje izvoda, zaporedno številko izvoda, žig in podpis.

(3) Izdajatelj izda prevozniku izvod licence za toliko vozil, kolikor jih uporablja za izvajanje prevozov v cestnem prometu in za kolikor vozil izpolnjuje pogoj primernega finančnega položaja.

(4) Licence in izvodi licence za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika.

(5) Izvirnik licence se hrani na sedežu prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik v vozilu izvod licence.

(6) Minister predpiše obliko in vsebino zahteve za izdajo licence, obliko in vsebino licence in njenih izvodov, lahko pa tudi podrobneje uredi druga vprašanja pridobitve in odvzema licence.

29. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci, z dnem vročitve licence. S posameznim vozilom se lahko opravlja prevoz, če ima voznik v vozilu izvod licence prevoznika, ki ima v lasti ali najemu oziroma lizingu to vozilo.

30. člen

(spremembe podatkov)

(1) Imetnik licence mora ob spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v 30 dneh po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.

(2) Če je sprememba podatkov iz prejšnjega odstavka taka, da zahteva izdajo nove licence s pripadajočimi novimi izvodi, se obvestilo iz prejšnjega odstavka šteje za vlogo za izdajo take nove licence in izvodov licence.

(3) Imetnik licence prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

(4) Ob izgubi, kraji ali uničenju licence ali izvoda licence mora imetnik licence to v osmih dneh preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se imetniku izda dvojniki licence ali izvoda licence.

31. člen

(začasni odvzem licence ali izvodov licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carinskih organov ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil

prevoznik pravnomočno kaznovan.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.

(3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti prometni inšpektorat in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

32. člen **(preklic in odvzem licence)**

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku licence odvzame, če ugotovi katerega od naslednjih razlogov:

- da ni več izpolnjen kateri koli od predpisanih pogojev za pridobitev licence, razen če je izpolnjen kateri od pogojev za začasni odvzem licence oziroma njenih izvodov po prejšnjem členu;

- da imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov;

- da je namerno predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;

- da je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu s prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;

- da mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

(2) Če nastane razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka zaradi smrti ali opravilne nesposobnosti samostojnega podjetnika posameznika ali osebe, ki v podjetju nepretrgano in dejansko opravlja prevoze, lahko izdajatelj licenc za največ šest mesecev ohrani v veljavi licenco in z odločbo naloži imetniku licence, da izpolni pogoje za pridobitev licence, če bi bila zaradi preklica in odvzema licence povzročena nesorazmerna škoda in je pričakovati, da bo v tem času podjetje ustrezno vodeno. Rok iz prejšnjega stavka se lahko podaljša za tri mesece, če imetnik licence izkaže, da po svoji najboljših sposobnosti dela vse, da izpolni pogoje za pridobitev licence in je mogoče pričakovati, da bo v tem dodatnem roku te pogoje izpolnil.

(3) Če nastane razlog iz prve alineje prvega odstavka zaradi tega, ker imetnik licence ne izpolnjuje pogoja iz točke b) prvega odstavka 20. člena tega zakona, lahko izdajatelj licenc takrat, kadar na podlagi ekonomskih okoliščin podjetja predvideva, da bodo v skladu s finančnim načrtom pogoji o finančnem položaju ponovno trajno izpolnjeni v bližnji prihodnosti, za izpolnitev pogoja z odločbo določi največ šestmesečni rok.

(4) Imetnik licence mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo in prometni inšpektorat.

(5) Pristojni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: inšpektor) predloži izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če v okviru inšpekcijskega postopka ugotovi obstoj katerega od razlogov iz prvega odstavka tega člena.

2. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu

32a. člen **(licenca Skupnosti)**

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu se pridobi z licenco Skupnosti, ki jo izdajatelj licence izda v skladu z določbami Uredbe 1071/2009/ES, Uredbe 1072/2009/ES ter Uredbe 1073/2009/ES in tega zakona.

(2) Licenca Skupnosti velja tudi za izvajanje prevozov v notranjem cestnem prometu.

(3) Licence Skupnosti ni treba pridobiti za prevoze iz petega odstavka 1. člena Uredbe 1072/2009/ES in iz četrtega odstavka 1. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Za postopek pridobitve licence Skupnosti, izvodov licence Skupnosti, pogojev za začetek opravljanja prevozov, spremembe podatkov, začasnega odvzema licence oziroma odvzema licence se poleg Uredbe 1071/2009/ES smiselno uporabljajo tudi določbe 27, 28, 29, 30, 31 in 32. člena tega zakona. Za pridobitev strokovne usposobljenosti podjetja oziroma upravljavca prevozov se smiselno uporabljajo določbe 23. člena tega zakona.

32b. člen

(pridobivanje podatkov za potrebe nacionalnega elektronskega registra)

(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali carinskih organov pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravomočno končan.

(2) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra izdajatelj licenc od organov iz prvega odstavka pridobi podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2009/992/EU) po sistemu elektronske izmenjave na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e) in f) drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Nacionalni elektronski register vsebuje poleg podatkov iz Sklepa 2009/992/EU, še podatke o enotni matični ter davčni številki upravljavca prevoza, ki se za potrebe navedenega registra pridobijo po uradni dolžnosti, ter s tem, da so vsi navedeni podatki varovani v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

33. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;

- veljavno voziško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o voziških kvalifikacijah;

- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;

- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;

- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;

- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

- pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov: dovoljenje občine, potrjen cenik, in druge dokumente, če so za ta prevoz zahtevani.

(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne izvenlinijske prevoze, ter voznik avtotaksi vozila mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(4) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(6) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniki in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

33a. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika v drugi državi članici Skupnosti)

(1) Domači prevoznik lahko uporablja motorna vozila, najeta v drugi državi članici Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v Republiki Sloveniji in dano v promet v skladu s predpisi Republike Slovenije;

- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;

- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;

- najeto vozilo vozi le osebe najemnika;

- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;

- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, dokazilo o pravici uporabe vozila (pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list ali pooblastilo za uporabo).

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

34. člen

(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravljajo prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

IV. USPOSOBLJENOST VOZNIKOV

35. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki, ki so državljani držav članic Skupnosti, in vozniki, ki so državljani tretjih držav in so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali zanj delajo (v besedilu 35. do 43. člena in 139. člena tega zakona: vozniki) in ki opravljajo cestne prevoze v Republiki Sloveniji po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 237, z dne 24. 8. 1991, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 91/439/EGS), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno; morajo pridobiti temeljne kvalifikacije in se redno usposabljeni v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

36. člen

(izjeme)

Obveznosti iz prejšnjega člena so oproščeni vozniki:

- vozil, pri katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;

- vozil, ki jih uporabljajo slovenska vojska, policija, civilna zaščita ali gasilci;

- vozil, na katerih se opravljajo preizkusne (testne) vožnje za tehnične izboljšave, popravila ali vzdrževanje novih ali obnovljenih vozil, ki še niso bila dana v uporabo;

- vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, in vozil za prevoz poškodovanih in pokvarjenih vozil;

- vozil, ki se uporabljajo za učne ure vožnje za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o pridobitvi kvalifikacij in rednem usposabljanju;

- vozil, ki prevažajo material in opremo, ki ju voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost;

- vozil, ki se uporabljajo za lastne in osebne potrebe;

- vozil, ki so v okviru izvajanja servisa ali popravila v mehanični delavnici na poskusni vožnji.

37. člen

(temeljne kvalifikacije)

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev vozniškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije na naslednje načine:

- s preizkusom znanja,

- s pospešenim pridobivanjem temeljnih kvalifikacij.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke a) sedmega odstavka tega člena.

(4) Način pospešenega pridobivanja temeljnih kvalifikacij vključuje obvezno obiskovanje tečaja, ki se konča s preizkusom znanja. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke b) sedmega odstavka tega člena.

(5) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(6) Temeljne kvalifikacije se pridobijo v sistemu pridobitve temeljne kvalifikacije v skladu s tem zakonom ali v okviru srednjega poklicnega izobraževanja za voznike. Program srednjega poklicnega izobraževanja za voznike mora obsegati vsebino znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja odobriti minister. Po uspešno končanem poklicnem izobraževanju za voznike se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz sedmega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(7) Spričevala, ki potrjujejo temeljne kvalifikacije, so:

a) spričevalo, podeljeno na podlagi preizkusa ali

b) spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije.

37a. člen (preizkus znanja)

Preizkus znanja iz prejšnjega člena opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa, za člane komisije, ki imajo univerzitetno izobrazbo pa se zahteva tri leta delovnih izkušenj. Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo, izpit za učitelja vožnje in izpit za ocenjevalca vožnje ustrezne kategorije ter najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja učenja in ocenjevanja vožnje ustrezne kategorije.

38. člen (pravica vožnje)

(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti:

1. od 18. leta:

- vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;

- vozilo vozniških kategorij C1 in C1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;

2. od 21. leta vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti:

1. od 21. leta:

- vozilo vozniških kategorij D in D + E za prevoz potnikov na linijskih prevozih, ki niso daljši od 50 kilometrov, in vozilo vozniških kategorij D1 in D1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;

- vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;

2. od 23. leta vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.

(5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

(6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

39. člen (redno usposabljanje)

(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo zanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu in racionalni porabi goriva ter da širijo in osvežujejo znanja, ki so potrebna za

pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.

(3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričeval iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.

(4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.

(5) Imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.

(6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od vozniških kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

40. člen **(pristojnost)**

(1) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije vozniki, ki so državljani ene od držav članic Skupnosti in imajo v Republiki Sloveniji običajno prebivališče.

(2) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije tudi vozniki, ki so državljani tretjih držav, če so zaposleni pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji ali pa zanj delajo. To velja tudi za voznike državljanov tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji in temeljne kvalifikacije potrebujejo za pridobitev delovnega dovoljenja.

(3) Vozniki opravijo redno usposabljanje v Republiki Sloveniji, če imajo v njej stalno prebivališče ali v njej delajo.

41. člen **(pooblaščen centri za usposabljanje)**

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja.

(2) Pooblastilo izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- ima ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja;
- ima ustrezne inštruktorje s potrebnimi kvalifikacijami;

- razpolaga s prostori za usposabljanje, učnimi pripomočki in gradivom ter voznim parkom za praktično delo.

(3) Ministrstvo izvaja nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

42. člen **(vpis vozniške kvalifikacije)**

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj, na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, vpiše v vozniško dovoljenje ali v izkaznico o vozniških kvalifikacijah kodo Skupnosti, v skladu z Direktivo 2003/59/ES.

(2) Voziška kvalifikacija se vpiše v vozniško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik želi se mu izdati izkaznica o vozniških kvalifikacijah. Vpis kode v vozniško dovoljenje ali izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah opravi upravni organ pristojen za izdajo vozniških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj).

(3) Označba kode Skupnosti na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice Skupnosti v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije.

(4) Spričevala in drugi dokumenti organov in organizacij iz države, ki ni članica Skupnosti, se priznajo kot dokaz pridobljenih vozniških kvalifikacij, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost vozniške kvalifikacije oziroma kode Skupnosti za te vrste prevozov, se ob zaključenem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

(6) Državljan tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji, lahko vložijo vlogo za izdajo vozniške izkaznice po pridobitvi delovnega dovoljenja.

42a. člen**(vloga za izdajo izkaznice o voznških kvalifikacijah)**

(1) Vloga za izdajo izkaznice se vloži pri izdajatelju na obrazcu, ki ga določi minister. Obrazec mora biti dosegljiv na spletnih straneh ministrstva in pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
 - EMŠO in rojstni datum ter spol,
 - kraj rojstva,
 - državo rojstva,
 - državljanstvo,
 - naslov stalnega prebivališča,
 - naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak stalnemu prebivališču, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
 - številko voznškega dovoljenja,
 - datum izdaje voznškega dovoljenja,
 - državo izdajateljico voznškega dovoljenja,
 - naziv organa, ki je izdal voznško dovoljenje,
 - datum in kraj vložitve vloge,
 - osebno ime, EMŠO ter stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje,
 - naslov podjetja pooblaščenca,
 - vrsto osebnega dokumenta pooblaščenca,
 - obseg pooblastila pooblaščenca,
 - podpis voznika/voznice,
 - kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.
- (3) Vlogi za izdajo izkaznice je treba priložiti:
- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
 - tuje voznško dovoljenje in potni list na vpogled,
 - fotografijo predpisane velikosti; fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Izdajatelj na vlogo stranke lahko uporabi tudi

njeno fotografijo, ki jo v skladu z zakonom, ki ureja osebno izkaznico, hrani v elektronskem odložišču.

(4) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj preskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil so izdajatelju izkaznic te podatke dolžni zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti najenostavnejši način izmenjave oziroma vpogleda v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranke navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz določenih uradnih evidenc.

(5) Tuji državljani, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, morajo pri pristojnem organu pred podajo vloge zaprositi za njeno izdajo.

(6) Vloga za izdajo izkaznice s priloženo dokumentacijo se hrani 10 let od dneva vložitve pri izdajatelju izkaznic.

**42b. člen
(obrazec izkaznice)**

(1) Izkaznica mora vsebovati naslednje podatke:

- osebno ime imetnika izkaznice,
 - datum in kraj rojstva imetnika izkaznice,
 - datum izdaje izkaznice,
 - datum izteka veljavnosti izkaznice,
 - naziv izdajatelja izkaznice,
 - številko voznškega dovoljenja,
 - fotografijo imetnika izkaznice,
 - serijsko številko voznškega dovoljenja,
 - podpis voznika,
 - stalno prebivališče (neobvezno),
 - (pod)kategorijo vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja,
 - ustrezno kodo Skupnosti in
 - prostor, predviden za morebiten vpis nujnih administrativnih podatkov v zvezi z varnostjo v cestnem prometu (neobvezno).
- (2) Obrazci izkaznic se tiskajo v slovenščini.

**42c. člen
(izdelava in personalizacija izkaznic)**

(1) Izdelavo obrazcev izkaznic in personalizacijo izkaznic izvaja pravna oseba, izbrana v skladu s predpisi, ki urejajo javna

naročila. Osebe, ki te naloge izvajajo morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so polnoletne;

- da niso bile pravnoomočno obsojene zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece;

- da niso v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje alineje.

(2) Osebne podatke iz 42.a člena sme uporabljati pravna oseba iz prejšnjega odstavka samo za potrebe vpisa podatkov na obrazec izkaznice ter vročitve izkaznice in jih mora takoj, najpozneje pa v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Minister določi ceno izkaznice o vozniških kvalifikacijah s sklepom, ki se ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Nadzor nad izdelavo obrazcev in personalizacijo izkaznic izvaja ministrstvo. Uradne osebe ministrstva imajo pri nadzoru pravne osebe iz prvega odstavka tega člena pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, pregledati prostore, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje ter opraviti nadzor izpolnjevanja pogojev za osebe, ki opravljajo naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja teh obrazcev.

(5) Pravna oseba iz prvega odstavka tega člena mora uradnim osebam ministrstva omogočiti izvedbo nadzora iz prejšnjega odstavka ter jim dati na vpogled vso potrebno dokumentacijo, ki se nanaša na naloge izdelave obrazcev in personalizacije izkaznic, skladiščenje ter izpolnjevanje pogojev oseb, ki te naloge opravljajo.

(6) Uradna oseba iz četrtega odstavka tega člena ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju obrazcev izkaznic odpravijo v roku, ki ga določi;

- zagotoviti, da oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za opravljanje nalog izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, preneha opravljati te naloge in zahtevati, da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;

- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic in predlagati uvedbo postopka za odvzem pooblastila za izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alineje niso bile odpravljene v določenem roku, ali da pravna oseba ni sposobna opravljati poverjenih nalog.

42č. člen (vročitev izkaznice)

(1) Izkaznica se vroči po pošti z obvezno osebno vročitvijo. Pisemska pošiljka z izkaznico je naslovljena na osebo, ki se ji vroči izkaznica.

(2) Izkaznica se lahko ob predložitvi pooblastila ali izjave pooblaščenca o obstoju pooblastila v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vroči tudi pooblaščenču.

(3) Vročitev po pošti je opravljena, ko stranka prevzame osebno izkaznico. Če izkaznice ne prevzame v osmih dneh, se osebna izkaznica vrne izdajatelju, ki jo za čas njene veljavnosti hrani v arhivu.

42d. člen (pogrešitev izkaznice)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino izkaznice (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) mora imetnik izkaznice v osmih dneh naznaniti izdajatelju izkaznic.

(2) Pogrešitev izkaznice v tujini mora imetnik v osmih dneh po prihodu v Republiko Slovenijo naznaniti izdajatelju izkaznic.

(3) Za prijavo pogrešitve izkaznice se smiselno uporabljajo določbe 42.a člena tega zakona.

(4) V naznanitvi pogrešitve je treba navesti resnične podatke o okoliščinah pogrešitve izkaznice.

42e. člen (elektronska evidenca izkaznic)

(1) Evidenca izdanih izkaznic vsebuje naslednje podatke:

- podatke iz drugega odstavka 42.a člena tega zakona,

- organ, ki je izdal izkaznico,

- datum izdaje izkaznice in datum veljavnosti izkaznice,

- serijsko številko izdane izkaznice in registrsko številko voznika,

- kategorijo vozil in podkategorije vozil, za katere velja vozniška kvalifikacija, in datum veljavnosti vozniške kvalifikacije za posamezno kategorijo,

- datum vročitve izkaznice vozniku/voznici,

- revizijsko sled dostopov, popravkov in sprememb vseh uporabnikov evidence,

- podatke o zamenjavi izkaznice zaradi pogrešitve, izgube, tatvine in obrabljenosti.

(2) Evidenco izkaznic vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravne enote pa vnašajo podatke. Evidenca se lahko poveže z evidenco izdanih vozniških dovoljenj. Podatki iz

evidence se vodijo pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice.

(3) Podatke iz evidence o izdanih osebnih izkaznicah lahko uporabljajo delavci izdajatelja za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljajo pa jih lahko tudi policisti, cariniki, prometni inšpektorji ter delavci ministrstva za promet, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog.

(4) Minister podrobneje predpiše način, postopek in čas vodenja evidence izkaznic.

42f. člen (razveljavitev izkaznice)

Izdajatelj izkaznic ima pravico razveljaviti izkaznico v naslednjih primerih:

- če oseba ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev izkaznice,
- če so bili podatki, navedeni v vlogi za izdajo izkaznice, neresnični.

43. člen (pooblastilo)

Minister podrobneje predpiše načine pridobitve temeljnih kvalifikacij, vsebino znanj, ki jih vključuje posamezni način pridobitve temeljnih kvalifikacij, način izvedbe usposabljanja in preizkusa znanja ter vsebino in obliko spričevala, vsebino rednega usposabljanja, način izvedbe usposabljanja ter vsebino in obliko spričevala o rednem usposabljanju, pogoje za izdajo pooblastila pooblaščenim centrom za usposabljanje, vsebino vloge za pridobitev pooblastila in obrazec izkaznice o vozniških kvalifikacijah ter kodo Skupnosti, ki izkazuje vozniške kvalifikacije.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

44. člen (vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, stalni izvenlinijski prevoz, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1 Javni prevoz potnikov

1.1.1 Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

45. člen (opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne

glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način. Splošni prevozniki pogoji morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

(8) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki, drugi psi pomočniki in invalidski vozički) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme zaračunavati dodatnih stroškov.

46. člen (vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, razen posebnega linijskega prevoza, morajo imeti ves čas prevoza vozovnico.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

47. člen (obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katerih bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

48. člen (prepoved ustavljanja)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo ali prepis veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz.

(2) Voznik ne sme ustavljati zunaj avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

49. člen **(prekinitev in opustitev prevoza na liniji)**

- (1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.
- (2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni mogoče odvrniti (višja sila).
- (3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, hkrati pa tudi organ JPP in pristojno inšpekcijo.
- (4) Za trajno ustavitev izvajanja linije mora prevoznik dobiti posebno dovoljenje organa JPP.
- (5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe po izvajanju prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbriše iz registra voznih redov.

50. člen **(gospodarska javna služba)**

- (1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov.
- (2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.
- (3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.
- (4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.
- (5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.
- (6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov

brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

51. člen **(zagotavljanje podatkov)**

- (1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo organu JPP predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevožen kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen organ JPP zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.
- (2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.
- (3) Organ JPP je dolžna zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje javno objavljeni.

52. člen **(financiranje gospodarskih javnih služb)**

- (1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 50. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in drugih virov. Višina sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.
- (2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavljajo predvsem prevozi, katerih namen je preusmeritev potnikov z osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se namenja posebna pozornost kategorijam potnikov v dnevni migraciji, in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog samoupravne lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te samoupravne lokalne skupnosti, jo je samoupravna lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

53. člen **(linijski prevozi v mestnem prometu)**

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, če ne posega v izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov in če občina za to pridobi dovoljenje ministrstva.

(3) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(4) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(5) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(6) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen **(opredelitev)**

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in

prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov, pri čemer sta lahko pogodba in seznam potnikov shranjena na elektronskem spominskem mediju. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam, je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso naštetih v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ni javnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka mora prevoznik pridobiti dovoljenje ministrstva. Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza;
- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza;
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.

1.1.3 Občasni prevozi potnikov

55. člen **(opredelitev)**

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozih in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije potnikov.

1.1.4 Avtotaksi prevoz

56. člen **(avtotaksi)**

(1) Avtotaksi prevozi se opravlja na podlagi dovoljenja, ki ga izda občina ali več občin skupaj, če je taka obveznost uvedena s predpisom take občine oziroma občin. Avtotaksi prevoznik ne sme prevzemati potnikov v občini, v kateri nima veljavnega dovoljenja, če je občina uvedla dovoljenja za avtotaksi prevoze, lahko pa jih vanjo prepelje.

(2) Dovoljenje izda pristojni organ občine podjetju, ki izpolnjuje naslednja pogoja:

- ima veljavno licenco za avtotaksi prevoze,
- ima zaposlene voznike, ki poznajo območje samoupravne lokalne skupnosti, če je tak pogoj določen v predpisu samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Občine ne smejo omejevati števila izdanih dovoljenj za avtotaksi prevoze, jih vezati na pogoj, da avtotaksi prevoznik ne opravlja teh prevozov v drugi samoupravni lokalni skupnosti ali na pogoj sedeža oziroma stalnega prebivališča v samoupravni lokalni skupnosti ali na katere koli druge diskriminacijske oziroma omejevalne pogoje.

(4) V občinah, ki niso uvedle dovoljenja za avtotaksi prevoze, se ti prevozi opravljajo na podlagi licence za avtotaksi prevoze.

(5) Občine lahko predpišejo standarde kakovosti izvajanja storitev avtotaksi prevozov, pri čemer ne smejo določati takih standardov glede videza in opreme vozila, ki bi onemogočali, da avtotaksi prevoznik pridobi dovoljenje tudi v drugi občini. Občine lahko določijo tudi avtotaksi postajališča in skladno z zakonom tudi način njihove uporabe.

57. člen

(določitev tarife in uporaba taksimetra)

(1) Občina lahko za vožnjo, ki se začne in konča na njenem območju predpiše maksimalno tarifo izvajanja avtotaksi prevozov.

(2) Med prevozom potnikov z avtotaksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi na območju, za katero je bilo prevozniku izdano dovoljenje ter obvestilo o tarifi prevoznika, morajo biti nameščeni tako, da so vidni uporabnikom prevoza.

(3) Prevoznik, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje in pretečenega časa v skladu z izbrano tarifo.

1.1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (shuttle prevozi)

57a. člen

(stalni izvenlinijski prevoz - shuttle prevoz)

(1) Prevoze potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami lahko izvaja prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb. Prevozi se lahko izvajajo le z osebnimi vozili.

(2) Prevoze v skladu s tem členom lahko prevoznik izvaja samo z dovoljenjem občin in po pogojih, ki jih določijo občine, na območju katerih potniki vstopajo ali izstopajo.

(3) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in relacije na kateri se prevoz opravlja.

(4) Občine potrjuje cenik za opravljanje teh prevozov na določeni relaciji. Izvajalec teh prevozov mora na vidnem mestu v vozilu imeti cenik.

1.2 Posebna oblika prevozov

58. člen

(cestni turistični vlak)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vlečnim vozilom, ki vleče dve ali več priklopnih vozil za prevoz potnikov (cestni turistični vlak), določa samoupravna lokalna skupnost.

59. člen

(prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo)

Prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo v zdravstvenih ustanovah (dializni bolniki ipd.), se kot posebna oblika prevozov opravljajo brez licence, če se s temi vozili prevažajo samo take osebe.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

60. člen

(delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1 Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1 Javni linijski prevoz potnikov

61. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo ministrstvo in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

62. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiko Sloveniji direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami Uredbo 1073/2009/ES.

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravljata dva ali več prevoznikov, ministrstvo pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen

(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;
- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljal linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo.

64. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vloga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

(2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vloga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar;
- število zahtevanih dovoljenj;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

65. člen

(obnova ali sprememba dovoljenja)

Za obnovo ali spremembo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji. Vlogi za obnovo ali spremembo dovoljenja prevoznik priloži samo dokumente, naštetih v prejšnjem členu, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za obnovo ali spremembo dovoljenja spremenijo.

66. člen **(obveznost dovoljenja v vozilu)**

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz 62. in 63. člena tega zakona.

67. člen **(splošni pogoji)**

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladita in določita domači in tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi ministrstvo.

68. člen **(način izvajanja)**

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem je odgovoren prevoznik, ki mu je bilo izdano dovoljenje.

69. člen **(vzporedni prevoz z več vozili)**

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi ob tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov, določenim v prvem in drugem odstavku tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

70. člen **(tranzitni linijski prevoz potnikov)**

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednarodna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje mednarodnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov določi tudi, da:

- sme prevoznik na ozemlju Republike Slovenije sprejemati potnike za prevoz v državo, kjer ima prevoznik sedež, ali v tretjo državo,

- smejo potniki, pripeljani iz države tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, če ta opravlja prevoz v državo nečlanico Skupnosti ali iz nje, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takih prevozov z ustreznim deležem vključen tudi domači prevoznik.

71. člen **(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)**

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj in postajališč ter drugi pogoji in zahteve glede izvajanja

prevozov v mednarodnem linijskem prevozu potnikov se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati tudi obveznosti, dogovorjene z mednarodno pogodbo.

72. člen **(začasna prekinitev ali trajna ustavitev prevoza)**

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri ministrstvu zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitev ali trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda ministrstvo ustrezno dovoljenje.

2.1.2 Posebni linijski prevoz

73. člen **(opredelitev)**

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih, ki ga za pretekli mesec pošlje ministrstvu do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

74. člen **(občasni prevoz potnikov)**

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico, iz katere morajo biti razvidni odhodni in namembni kraji ter datum odhoda in datum konca prevoza. Potniške spremnice, uporabljene za občasne prevoze v obliki kabotaže, mora prevoznik vrniti direkciji, in sicer za pretekli mesec do 10. dne v tekočem mesecu.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na

celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;

2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;

3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;

- potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;

- potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;

4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;

5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,

2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli organ JPP.

75. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih presledkih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v poznejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu čez Republiko Slovenijo.

76. člen

(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiko Sloveniji izdaja organ JPP.

2.2 Dokumenti in ukrepi

77. člen

(preklic dovoljenja)

(1) Organ JPP lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiko Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

78. člen**(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)**

(1) Tujemu prevozniku prometni inšpektorat ob hujših ali ponavljajočih se kršitvah tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu z 21. členom tega zakona. Za hujšo kršitev se šteje tudi, če prevoznik ne opravlja prevozov v skladu z izdanim dovoljenjem. Če pride do odstopanja od voznega reda zaradi formalnih postopkov pri prehajanju meja, se to ne šteje za hujšo kršitev, vendar mora biti tak razlog odstopanja izkazan z dokazili.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič, se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(4) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti ministrstvo.

(5) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

79. člen**(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)**

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi organ JPP od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

80. člen**(obveznost prevoznika)**

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu mora, razen v primeru višje sile, opravljati prevoze na liniji tako, da zagotavlja stalnost, rednost, varnost in druge pogoje, določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje ne poteče.

(2) Prevoznik mora objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje tako, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

81. člen**(medsebojno sodelovanje)**

Republika Slovenija sodeluje z drugimi državami članicami Skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

- kršitvami predpisov Skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jih povzroči prevoznik iz druge države, in o predloženih ukrepih ter kaznih,

- kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja, storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe**82. člen****(opredelitev prevozov za lastne potrebe)**

(1) Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je tak prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu, ali fizična oseba sama.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za prevoze, za katere velja Uredbo 1073/2009/ES.

(3) Oseba, ki opravlja prevoz iz prvega odstavka tega člena, mora imeti v vozilu dokazila, da opravlja prevoz za lastne potrebe (na primer dokazilo, da so potniki člani društva, da so zaposleni pri osebi, ki opravlja prevoz, da so plačali turistični aranžma, ki vključuje tudi prevoz; najemno, zakupno ali lizing pogodbo, če vozilo ni v lasti osebe, ki opravlja prevoz; dokazilo, da je voznik zaposlen pri osebi, ki opravlja prevoz, oziroma da je član društva).

VI. PREVOZ BLAGA**1. Vrste prevoza blaga****83. člen****(vrste prevoza blaga)**

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

84. člen**(javni prevoz blaga v komercialne namene)**

Prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo, sklenjeno pisno, ustno ali s sklepčnimi dejanji med prevoznikom in naročnikom prevoza.

85. člen**(prevoz blaga za lastne potrebe)**

Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago, ki se prevaža, mora biti v lasti izvajalca prevoza ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljen s strani izvajalca prevoza;

- namen poti mora biti prevoz blaga do ali od izvajalca prevoza ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe izvajalca prevoza;

- motorna vozila, uporabljena za tak prevoz, morajo voziti zaposleni pri izvajalcu prevoza;

- vozila morajo biti v lasti izvajalca prevoza ali najeta. V primeru najema vozila morajo biti izpolnjeni tudi pogoji iz prvega in drugega odstavka 107. člena tega zakona.

(2) Oseba, ki opravlja prevoz iz prejšnjega odstavka, mora imeti v vozilu dokazila, da opravlja prevoz za lastne potrebe (na primer račun, dobavnico, odpremnico, tovarni list).

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov, in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga objavi na svoji spletni strani.

(3) Ministrstvo pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

87. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja izdajatelj licenc (v nadaljnjem besedilu: delivec) v upravnem postopku. Delivec upošteva pri delitvi dovolilnic pogoje, merila in postopke, določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, sprejetimi za njegovo izvajanje.

(2) Stroški v zvezi z izdajanjem dovolilnic bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije, in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, višina cene delitve dovolilnic pa se določi v skladu s 14. členom tega zakona.

(3) Ministrstvo glede na dogovore, ki jih je sklenilo ministrstvo s pristojnimi organi drugih držav na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, izmenja medsebojno dogovorjene količine dovolilnic in jih nato prenese delivcu.

88. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu,

- je pri delivcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic.

89. člen

(merila za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav ali mednarodnih organizacij, delivec upošteva naslednja merila, navedena po vrstnem redu vpliva na odločitev:

1. število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju;

2. število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvide licence;

3. število in ekološka kakovost voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.

(2) Vpliv meril iz prejšnjega odstavka se v predpisu iz 101. člena tega zakona določi v smislu prizadevanja doseči naslednje cilje:

- enake možnosti vseh domačih prevoznikov za pridobitev dovolilnic;

- ustrezne možnosti novih domačih prevoznikov, ki želijo prvič pridobiti dovolilnice;

- učinkovita uporaba dovolilnic.

90. člen

(postopek določitve letnega načrta)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delivec določi letni načrt dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu med 1. in 15. septembrom pri delivcu vložiti vlogo za določitev letnega načrta. Prevozniku, ki v navedenem roku ne vložil vloge, delivec letnega načrta za naslednje leto ne določi.

(2) V vlogi za določitev letnega načrta prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V izračunu načrta so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Načrti dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni ter jih mora delivec objaviti na svoji spletni strani in na oglasni deski delivca, dostopni vsem prevoznikom.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delivcu pa mora takoj sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma predložil

nepravilne podatke, se mu v letni načrt določi 50% dovolilnic, ki bi mu drugače pripadale.

(4) Delivec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice, in seznam prevoznikov, ki prejema dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega načrta delivec upošteva merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najpozneje do 15. oktobra tekočega leta, za CEMT dovolilnice pa najpozneje do 15. novembra tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni načrt, delivec pri določitvi načrta dodelitve dovolilnic upošteva merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

(6) Za določitev letnega načrta dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejema kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

91. člen **(postopek redne delitve dovolilnic)**

(1) Na osnovi določenega letnega načrta delivec opravlja redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določena v predpisu, ki ga izda minister. O vsaki dodelitvi dovolilnic delivec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

(2) Če prevoznik ne porabi in ne vrne vseh dovolilnic posamezne vrste, ki jih je prejel v preteklih delilnih obdobjih, mu delivec sorazmerno zmanjša dodelitev te vrste dovolilnic za naslednja delilna obdobja.

92. člen **(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)**

(1) Po opravljeni redni delitvi delivec oblikuje kvoto nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan ob upoštevanju pogoje in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na osnovi vlog, ki so prispele v preteklem tednu, upoštevaje pogoje in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(4) Rezultati delitve nerazdeljenih dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

93. člen **(predujem dovolilnic)**

V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za predujem dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju prevozniku ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Predujem dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja dobijo prevozniki, ki imajo v podzakonskem predpisu določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

94. člen **(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)**

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega letnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen, če prevoznik preneha opravljati dejavnost prevozov in če drugi domači prevoznik prevzame tudi vsa vozila, s katerimi opravlja prevoze, kakor tudi pri univerzalnem pravnem nasledstvu prevoznika.

(3) Delni prenos načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada posameznemu vozilu sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni načrt. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje prodaja vozila ali če je prevoznik vozilo dal v najem.

(4) Prenos dovolilnic CEMT je dovoljen ob prenehanju opravljanja dejavnosti ali ob prenosu delnega ali celotnega voznega parka. Dovoljena je tudi zamenjava vrste dovolilnice CEMT med prevoznikoma.

(5) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predložita skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(6) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. CEMT dovolilnica, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno

število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.

95. člen

(dodelitev dovolilnic CEMT in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga iz območja Skupnosti v države nečlanice, v določenem obdobju. Točkujejo se samo prevozi, opravljeni s pravilno uporabo dovolilnice v skladu s tem zakonom.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delivec iz mesečnega poročila o uporabi dovolilnice CEMT za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno dovolilnico CEMT, izračuna, koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi takega izračuna delivec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Dovolilnice se odvzamejo tistim prevoznikom, ki opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj za tretje države, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic. Delivec vodi na podlagi vlog prevoznikov za pridobitev dovolilnic CEMT letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje in merila, določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih, ter iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli dovolilnico CEMT, in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT, jih pa niso prejeli (seznam prosilcev za dodelitev dovolilnic CEMT).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili ITF. Prevoznik mora izpolnjene dnevniške liste skupaj s poročilom o opravljenih prevozih ob koncu obdobja, določenega v podzakonskem aktu, vrniti delivcu. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjenih dnevniških listov, delivec ne točkuje za tisti mesec, za katerega ni oddal dnevniških listov.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim pečatom, dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije ITF in v tranzitu čez njena ozemlja. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(6) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije ITF ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(7) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj morata biti v vozilu ves čas potovanja, to je od nakladanja do razkladanja.

(8) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT, mora biti isto kakor ime, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, pri najemu oziroma zakupu pa v najemni oziroma zakupni pogodbi za vozilo in na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(9) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, ki mu je bila izdana, uporablja tudi za najeta oziroma zakupljena vozila brez voznikov pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno oziroma zakupno pogodbo. Vozilo mora uporabljati izključno podjetje, ki ga je najelo oziroma zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu morajo biti ti dokumenti:

- pogodba o najemu oziroma zakupu, iz katere morajo biti jasno razvidni ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;

- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o delovnem razmerju med najemnikom vozila in voznikom, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime voznika in trajanje dela za najemnika.

96. člen

(odvzem dovolilnic CEMT)

(1) Delivec odvzame dovolilnico CEMT:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost dovoljenja Skupnosti ali licence za opravljanje mednarodnega prevoza blaga, in sicer z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma licence;

- če prevoznik krši določbe mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;

- če prevoznik krši določbe navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;

- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delivcu izpolnjenih dnevniških listov ali poročila za mesece, ko voženj ni opravljal;

- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora dovolilnico CEMT, ki mu je odvzeta, vrniti delivcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu dovolilnice CEMT. Če dovolilnice CEMT v predpisanem roku ne vrne, mu mora delivec ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic, in sicer do vrnitve dovolilnice CEMT.

(3) Prevozniku, ki mu je bila odvzeta dovolilnica CEMT, lahko delivec dodeli novo dovolilnico v odločbi za določitev letnega načrta delitve dovolilnic za naslednje leto. Ta odstavek ne velja za prevoznika, ki sam vrne dovolilnico CEMT.

(4) Prevoznik, ki je izgubil dovolilnico CEMT, jo uničil ali mu je bila ukradena, mora preklicati njeno veljavnost v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije mu delivec izda nadomestno dovolilnico CEMT in o tem obvesti ministrstvo, ki prekliče veljavnost dovolilnice pri sekretariatu ITF.

(5) Odvzete dovolilnice CEMT se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT glede na vrstni

red v seznamu prosilcev za dodelitev dovolilnic iz drugega odstavka prejšnjega člena.

97. člen (uporaba dovolilnic)

(1) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(2) Uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v 15 dneh po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpreteklega delilnega obdobja, mu lahko delivec celoti ali delno ustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v osmih dneh po preteku veljavnosti dovolilnice.

(3) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica, številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz, in številka tovarnega lista. Pravilno uporabo dovolilnic delivec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(4) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delivcu.

(5) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delivec ustavi nadaljnjo dodelitev dovolilnic. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika.

(6) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delivec v arhivu še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice, podatke o prejetih in porabljenih dovolilnicah pa trajno in so arhivsko gradivo.

98. člen (nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delivec glede na vsako delilno obdobje. Če prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delivec brez spremembe načrta število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša sorazmerno z nepravilno uporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Za nepravilno uporabo šteje tudi opustitev vrnitve neuporabljene dovolilnice. Če je bilo prevozniku čez celo delilno leto zaradi nepravilne uporabe večkrat zmanjšano število dodeljenih dovolilnic, mu lahko delivec sorazmerno spremeni načrt dodelitve dovolilnic.

(2) Prevozniku, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izrečena kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, delivec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje, kakor je bila izrečena prepoved. Prevoznik mora delivcu vrniti odvzete dovolilnice v treh dneh po prejemu odločbe o odvzemu.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so na dovolilnici popravljene podatki o prevozniku ali registrski številki vozila ali se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delivec tako dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za ustrezno število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

99. člen (pritožba zoper odločbe delivca)

(1) Zoper vse odločbe delivca je dopustna pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(2) Če se z odločbo druge stopnje prevozniku dodeli večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno z odločbo prve stopnje, mu delivec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

100. člen (uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in dovolilnic CEMT delivec poleg določb tega zakona in drugih predpisov upošteva tudi določbe mednarodnih pogodb in določbe resolucij organizacije ITF glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

101. člen (izdaja podzakonskega akta)

Minister izda predpis, v katerem natančneje uredi in predpiše način in merila za delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT, določitev letnega načrta delitve dovolilnic, delitev dovolilnic, predujem, prenos načrta in dovolilnic ter uporabo dovolilnic.

3. Dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika in prevoznika Skupnosti

102. člen (pogoji za opravljanje prevozov)

(1) Tuji prevoznik sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima voznik vozila ustrezno in pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda ministrstvo, razen če ni drugače določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega člena veljajo tudi za prevoznika Skupnosti, če opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo ali obratno, razen če z mednarodnim sporazumom ni dogovorjeno, da se tudi ti prevozi opravljajo brez dovolilnic.

(3) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(4) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(5) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga mora biti v tujem

vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije, in morata biti ustrezno in pravilno izpolnjena.

(6) Dovolilnica ni prenosljiva na drugega prevoznika.

(7) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(8) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti ministrstvo.

(9) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

(10) Nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor dovolilnic in dovoljenj za prevoz blaga, izda tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje in o tem obvesti ministrstvo:

- če Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga z državo, v kateri je motorno vozilo registrirano, oziroma nima s to državo izmenjanih dovolilnic,

- če je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami.

(11) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, pri katerih se v mednarodnem cestnem prometu in pri opravljanju kabotaže blago nalaga ali razlaga, so dolžni pred nalaganjem ali razlaganjem blaga preveriti, če izdana bilateralna dovolilnica, ki jo potrebujejo tuji prevozniki, še ni bila uporabljena, oziroma, če se CEMT dovolilnica ustrezno uporablja.

(12) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, morajo preverjeno dovolilnico v skladu z enajstim odstavkom tega člena na zadnji strani dovolilnice označiti kot uporabljeno tako, da navedejo, ali gre za nalaganje ali razlaganje, datum, se podpišejo in odtisnejo žig ter jo fotokopirajo. CEMT dovolilnice se po preverjanju samo fotokopirajo. Kopije dovolilnic oziroma CEMT dovolilnic, ki so jih evidentirale so dolžne hraniti dve leti po preteku leta, v katerem je bilo opravljeno preverjanje in evidentiranje.

(13) Določbe enajstega in dvanajstega odstavka tega člena ne veljajo za območja prostih con kontrolne vrste 1, določenih v skladu s 799. členom Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11.10.1993, stran 3; z vsemi spremembami in dopolnitvami).

(14) Za spremljanje izvajanja določbe enajstega odstavka tega člena imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva.

103. člen (uporaba dovolilnice)

(1) Voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora dovolilnico, ki jo v skladu z določbami tega zakona, predpisov Skupnosti ali mednarodnih pogodb potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici.

(3) Če na dovolilnici iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz, ter podatki o datumu in uri prestopa državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici, in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) Dovolilnica CEMT se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije ITF, določbami tega zakona in predpisa, ki ga izda minister.

104. člen (prevozi v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoza blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če ni to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo in obratno le z dovolilnico, če z mednarodnim sporazumom ni določeno drugače.

105. člen (prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti ni potrebna:

- za prevoz za lastne potrebe ob pogoju vzajemnosti,

- za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala ali če mora letalo pristati v sili ali če so odpovedane letalske linije,

- za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove prikolice,

- za prevoz posmrtnih ostankov,

- za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih,

- za prevoz poštnih pošiljk,

- za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave,

- za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja,

- za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo,
- za prevoz čebel in ribjega podmladka,
- za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč ob naravnih nesrečah in za prevoz blaga v humanitarne namene,
- za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil,
- za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila),
- za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk,
- za vozila z nosilnostjo do 3500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6000 kg,
- za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

106. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Prometni inšpektorat lahko začasno prepove tujemu prevozniku vožnjo po cestah v Republiki Sloveniji, če prevažata blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo in se ugotovi, da je to storil dvakrat ali večkrat. Prepoved se izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Ko se prepoved izreče prvič, se lahko izreče največ za šest mesecev. Nadzorni organi morajo obvestiti prometni inšpektorat, če ugotovijo, da je tuji prevoznik dvakrat ali večkrat prevažal blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo.

107. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Republika Slovenija na svojem ozemlju dovoljuje uporabo motornih vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež najemnik vozila in je dano v promet v skladu s predpisi te države članice;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi le osebe najemnika;

- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alineje v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alineje prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

Črtano (Uradni list RS, št. 28-1233/2010)

(glej opombo (3))

((4) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za prevoz za lastne potrebe.)

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

108. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

- (1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo 1073/2009/ES.
- (2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če ministrstvo izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.
- (3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

109. člen

(opravljanje kabotaže)

- (1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo 1072/2009/ES in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe.
- (2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež. Po prejemu te vloge izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

VIII. UKREPI OB KRIZI NA TRGU**110. člen****(ukrepi ob krizi na trgu prevoznih storitev)**

(1) Ukrepe ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza blaga zaradi kabotaže prevoznikov Skupnosti ureja Uredba Sveta 3916/90/EGS.

(2) Ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže tujih prevoznikov lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov. Zaščitni ukrepi se sprejmejo za ublažitev krize, in sicer največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(3) Vlada Republike Slovenije v primeru iz prvega in drugega odstavka ustanovi poseben krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov ministrstva, ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in predstavnikov prevoznikov. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(4) Kot kriza na trgu prevoznih storitev iz drugega odstavka tega člena se za uporabo tega zakona šteje, kadar gre za nedvomno preveliko ponudbo prevoznih storitev na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni mogoče pričakovati izboljšanja.

(5) Krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(6) Na podlagi izvajanja vzajemnosti pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi državami, ki niso članice Skupnosti, lahko minister predlaga Vladi Republike Slovenije takojšnje sprejetje ukrepov za doseganje vzajemnosti med sodelujočimi državami, ki niso članice Skupnosti.

110a. člen**(tridesetdnevni plačilni rok)**

(1) Voznina za prevoz blaga in potnikov se določi s prevozno pogodbo, splošnimi prevoznimi pogoji ali na drug običajen način.

(2) Rok za plačilo voznine je trideset dni od datuma izdaje računa, vendar ne več kot šestdeset dni po opravljeni storitvi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se s prevozno pogodbo lahko dogovori krajši plačilni rok.

(4) Če s pogodbo ni posebej določen plačilni rok, velja za plačilo rok, ki je določen v drugem odstavku tega člena.

(5) Če naročnik ne plača prevoza v določenem roku, za plačilo voznine skupaj z naročnikom odgovarja pošiljatelj ali prejemnik, ki ni hkrati naročnik prevoza. Pošiljatelj ali prejemnik je dolžan plačati voznino v tridesetih dneh od prejema poziva prevoznika, ki

je dejansko opravil prevoz za plačilo voznine, kar ta dokaže z ustrežno listino.

(6) Prejšnji odstavek se ne uporablja za fizične osebe.

(7) Če je izdan enotni račun za storitve opravljene v tekočem mesecu začne teči rok iz drugega odstavka tega člena po zadnji opravljeni storitvi.

IX. AVTOBUSNE POSTAJE IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE**111. člen****(storitve in opremljenost)**

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozih in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) V mestnih občinah morajo biti avtobusne postaje vzpostavljene, v drugih občinah pa jo lahko občina vzpostavi, če to zahtevajo potrebe uporabnikov prevoza.

(3) Avtobusna postaja mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb, in nuditi informacije v invalidom primernih tehnikam.

(4) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(5) Na avtobusnih postajah se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(6) Minister pristojen za promet, podrobneje predpiše:

- opremljenost avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč,

- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,

- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

112. člen**(opravljanje dejavnosti)**

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore ter njihovo vzdrževanje, namenjeno opravljanju dejavnosti avtobusnih postaj, zagotavljajo

samoupravne lokalne skupnosti. Infrastrukturne objekte za avtobusna postajališča in njihovo vzdrževanje na državnih cestah zagotavlja upravljavec državnih cest, na lokalnih cestah pa samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj uredijo medsebojne odnose s pogodbo.

112a. člen **(avtobusno postajališče)**

(1) Avtobusno postajališče je opremljena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje in izstopanje potnikov.

(2) Avtobusno postajališče mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb.

(3) Avtobusno postajališče mora imeti obvestilno tablo s izvlečki iz voznih redov, ki so jih dolžni namestiti izvajalci javnega linijskega prevoza.

113. člen **(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnihparkirišč za tovorna vozila in avtobuse)**

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog, določenih v tem členu. Pri tem morajo biti upoštevani varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(4) Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

114. člen **(obveznost objave pogojev poslovanja)**

(1) Storitve avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev in splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

IX.A SUBVENCIONIRANA VOZOVNICA

114a. člen **(sredstva iz državnega proračuna)**

Sredstva za subvencioniranje prevoza dijakov in študentov se zagotavljajo iz sredstev državnega proračuna.

114b. člen **(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)**

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza dijakov in študentov (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj 5 km oddaljeno od kraja izobraževanja in ima status:

- dijaka;

- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela do dopolnjenega 26. leta starosti;

- študenta, ki ni zaposlen.

(2) Pogoji oddaljenosti 5 km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem bivajo v kraju izobraževanja.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Med zlorabe pravice do subvencioniranega prevoza se šteje:

- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic

- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti

- ponarejanje vozovnice

- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki.

114c. člen **(predmet subvencioniranega prevoza)**

(1) Upravičenec, ki se izobražuje zunaj kraja stalnega oziroma začasnega prebivališča ima za relacijo od kraja bivanja do kraja izobraževanja pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem

prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov, na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.

(3) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(4) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet.

114č. člen

(predmet subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Za dijake se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 9. do 31. 7. tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec s statusom študenta, v obdobju od 1. 9. do 30. 9. tekočega šolskega leta, pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za 10 voženj.

(3) Subvencionirana mesečna vozovnica velja za mesec, za katerega je izdana in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.

114d. člen (določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano mesečno vozovnico po enotni subvencionirani ceni, glede na razred oddaljenosti:

1. razred oddaljenosti - upravičenec potuje na razdalji do vključno 60 km;

2. razred oddaljenosti - upravičenec potuje na razdalji več kot 60 do vključno 90 km;

3. razred oddaljenosti - upravičenec potuje na razdalji več kot 90 km.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane mesečne vozovnice in ceno subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna cen polne cene

subvencionirane mesečne vozovnice in cene subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje in delo in socialne zadeve.

114e. člen

(postopek subvencioniranja)

(1) Minister, pristojen za promet, predpiše način in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza, način obračunavanja in plačevanja subvencije, vodenje evidenc in poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.

(2) Pogoj za poravnavo subvencije za izvajanje subvencioniranega prevoza dijakov in študentov, je sklenjena pogodba med ministrstvom, pristojnim za promet in izvajalci.

114f. člen

(strokovni nadzor)

Nadzor nad izvajalci glede namenske, gospodarne in učinkovite rabe javnih sredstev ter pogodbenih obveznosti opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

X. NOTRANJA KONTROLA

115. člen

(obveznost izvajanja)

Črtano (Uradni list RS, št. 49-2353/2011)

(glej opombo (4))

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga, ali podjetje, ki izvaja prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, mora opravljati trajno kontrolo nad izpolnjevanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki za varno upravljanje vozila, nad izpolnjevanjem predpisanih pogojev glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:

- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki,

- psihofizičnim stanjem voznikov,

- načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov,

- izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme,

- brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov,

- napravami, opremo in oznakami na vozilih,

- pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilno natovarjanje, označevanje tovora ...),
- predpisanimi higienskimi oziroma tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila,
- vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov, v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.

(3) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način izvajanja notranje kontrole.

(4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.

(5) Prevoznik mora izvesti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole ugotovil inšpektor.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za organe in organizacije, ki opravljajo prevoze z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, medicinskim in humanitarnim prevozom.

(7) Določba četrtega odstavka tega člena ne velja za samostojne podjetnike posameznike ter pravne osebe, ki zaposlujejo manj kot 10 ljudi.

XI. STAVKE

116. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga ob stavki)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo itd.).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih vrst pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

117. člen

(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo prometni inšpektorat, tržni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

- prometni inšpektorat izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov

in izvajalcev;

- carinski organi so pooblašteni, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;

- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;

- tržni inšpektorat izvaja nadzor nad določbami zakona, ki določajo uporabo taksimetra (57. člen).

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblašteni, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo prometnemu inšpektoratu ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

118. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja prometni inšpektorat. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v

prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti carinski organ.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

119. člen **(pogoji za inšpektorja)**

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, vsaj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja predpiše minister, pristojen za promet.

120. člen **(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)**

(1) Inšpektor lahko pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku;

2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez dovoljenja skupnosti, licence Skupnosti, licence ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja, registriranega voznega reda oziroma koncesije;

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima dovoljenja Skupnosti, licence Skupnosti ali licence, ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;

4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

5. lahko odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti na avtobusni postaji, pomembnejšem avtobusnem postajališču ali avtobusnem postajališču; če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi, pa lahko prepove njihovo uporabo;

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in nadaljuje oziroma ponavlja kršitve, lahko začasno odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame prometno dovoljenje in/ali registrske tablice vozila. Odvzem traja do takrat, ko zavezanec izpolni odredbe in pogoje iz odločbe inšpektorja. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

(3) Namesto odvzema iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor pozove kršitelja, da določi mesto, kjer bo vozilo parkirano med trajanjem tega ukrepa. Vozilo mora biti med trajanjem ukrepa na tem mestu in se ne sme premikati. O vsaki nameravani spremembi lokacije vozila oziroma o morebitni odsvojitvi mora zavezanec obvestiti inšpektorja.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti ali izvodom licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti, ki jim je potekla veljavnost ali so bili preklicani oziroma izdani drugemu prevozniku, licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti odvzame in pošlje izdajatelju. O odvzemu se izda potrdilo.

(5) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti, dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja utemeljen dvom o njegovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali ga zlorablja, se mu ta dokument začasno odvzame. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta, vendar največ do 60 dni. O začasnem odvzemu se izda potrdilo. Dokumente, ki se začasno odvzamejo zaradi nespoštovanja pogojev ali zlorabe, se pošlje izdajatelju licence, ki jih po končanem postopku vrne lastniku dokumenta.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njihovih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke, potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Inšpektorju je treba na njegovo zahtevo dostaviti poslovne knjige, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke v roku, ki ga določi inšpektor. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbene listine in druge dokumente v zvezi s prevozi, pri pravnih in fizičnih osebah, ki so pošiljatelji, prejemniki blaga, prevozniki oziroma organizatorji prevoza ali špediterji. Navedene osebe morajo inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

121. člen **(izdaja odločbe o izrečenem ukrepu)**

Če inšpektor izreče katerega od ukrepov ali prepovedi iz prvega odstavka prejšnjega člena, izda pisno odločbo o tem ukrepu v osmih dneh od ustnega izreka ukrepa osebi, na katero se ukrep nanaša.

122. člen **(nadzor in koordinacija nadzora)**

(1) Organi iz prvega odstavka 117. člena tega zakona opravljajo nadzor nad izvajanjem določb tega zakona na celotnem ozemlju

Republike Slovenije samostojno in v skupnih akcijah.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja prometni inšpektorat, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona. Vsi pristojni organi morajo prometnemu inšpektoratu poslati poročila o opravljenih skupnih nadzorih in izvedenih ukrepih.

(3) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

123. člen (evidenca nadzorov)

(1) Prometni inšpektorat vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- ime oziroma firma in sedež osebe, ki ji je bil izrečen ukrep v postopku inšpekcijskega nadzora,
- število kontroliranih vozil in voznikov,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen).

XIII. KAZENSKE DOLOČBE

124. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali v nasprotju z izdano licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti (19. člen zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 2000 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen (prekrški)

(1) Z globo 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna

oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo 1072/2009/ES (108. in 109. člen);

2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 2000 do 4000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

125a. člen (prekrški)

(1) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo enajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(2) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona.

(3) Z globo od 375 do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka.

(4) Z globo od 150 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

126. člen (prekrški)

(1) Z globo od 2500 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (29. člen tega zakona, 4. člen Uredbe 1072/2009/ES in 4. člen Uredbe 1073/2009/ES);

2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);

3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);

4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem

prometu v nasprotju s 54. členom;

5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;

6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63., 66. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);

7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62., 63. člen tega zakona in 6. člen Uredbe 1073/2009/ES);

8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);

9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75., 76. člen tega zakona in 12. člen Uredbe 1073/2009/ES);

10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom Uredbe 1071/2009/ES;

11. ne zagotovi upravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;

12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 1000 do 2000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 1500 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe

1073/2009/ES);

2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);

3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen tega zakona);

4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);

5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES).

6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;

7. med upravljanjem stalnih izvenlinijskih prevozov - shuttle prevozi - nima v vozilu dovoljenja lokalne skupnosti, potrjenega cenika, ki je pritrjen tako, da je viden uporabnikom ali drugih potrebnih dokumentov, oznak in opreme.

(2) Z globo od 500 do 1000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 420 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen (prekrški)

(1) Z globo od 420 do 1250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);

2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in

odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);

3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);

4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;

5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);

6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);

7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);

8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);

9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);

10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

129. člen (prekrški)

Z globo od 1200 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, ki ne izpolni pravilno dovolilnice za mednarodni prevoz blaga ali potnikov v cestnem prometu (tretji odstavek 78. člena in 103. člen).

130. člen (prekrški)

(1) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek domača pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (šesti odstavek 33. člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba domače pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je ista fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik.

131. člen (prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo pri sebi nima vozniškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o voznških kvalifikacijah (33. in 42. člen);

2. če na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);

2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);

3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);

4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redom, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (48. člen);

5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);

6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33.a člena, devetega odstavka 95. člena in 107. člena tega zakona;

7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).

131a. člen (prekršek)

(1) Z globo od 10000 do 15000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.

(2) Z globo od 4000 do 8000 eurov se kaznuje za prekršek

odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1000 do 1500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

131b. člen (prekršek)

(1) Z globo od 3.500 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravlja avtotaxi prevoz voznik, s katerim nima sklenjenega delovnega razmerja (drugi odstavek 33. člena zakona).

(2) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

132. člen (prekršek)

Z globo 40 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (46. člen).

133. člen (postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico zunaj Republike Slovenije)

Če prekršek, določen v tem zakonu, stori pravna ali fizična oseba ali voznik te pravne ali fizične osebe, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, se šteje, da je zastopnik tuje pravne ali fizične osebe voznik vozila, s katerim je bil storjen prekršek.

133a. člen (prekršek)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnosti, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 17. člena zakona.

(2) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.000 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

134. člen (izdaja izvršilnih predpisov)

Podzakonski predpisi, določeni s tem zakonom, morajo biti izdani v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

135. člen (začasno vodenje evidence)

Do vzpostavitve enotne centralne evidence iz 17. člena tega zakona, ki jo vodi ministrstvo za promet, vodita evidence, navedene v prvem do šestem odstavku 16. člena tega zakona, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, evidence in registre, navedene v sedmem do desetem odstavku 16. člena tega zakona, pa vodi direkcija, vendar najdlje do poteka roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06).

136. člen (javno pooblastilo)

(1) Javno pooblastilo iz 5. člena tega zakona podeli minister v devetih mesecih po uveljavitvi predpisa iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Nosilec javnega pooblastila začne upravne naloge na podlagi javnega pooblastila izvajati s potekom roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06), do takrat pa opravljata naloge izdajatelja licenc in delivca dovolilnic Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 - uradno prečiščeno besedilo).

(3) V roku iz prejšnjega odstavka morata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije prenesti na nosilca javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona vse evidence in dokumentacijo, ki je potrebna za izvajanje upravnih nalog na podlagi javnega pooblastila.

137. člen (dovolilnice in veljavnost licenc)

(1) Osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, določen letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, obdržijo določeni načrt in lahko dovolilnice še vedno prejemajo.

(2) Domači prevozniki, ki ob uveljavitvi tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca in njeni izvodi veljajo do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali novih izvodov licence v skladu s tem zakonom morajo izpolnjevati pogoje, kot jih določa ta zakon.

(3) Do uveljavitve predpisa iz šestega odstavka 28. člena tega zakona se za izdajo licence ali izvodov licence po tem zakonu

uporablja obrazci, predpisani s predpisom iz četrte alineje četrtega odstavka 141. člena tega zakona, s tem da se v obrazcih rubrika "registrska oznaka" in rubrika "znamka in tip vozila" prečrtata.

138. člen **(pridobljene pravice odgovornih oseb)**

(1) Za pridobitev strokovne usposobljenosti odgovornih oseb za prevoze se do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona uporablja Pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) ter Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikom iz prejšnjega odstavka, se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

139. člen **(uporaba členov glede strokovne usposobljenosti voznikov)**

(1) Zahteve tega zakona o pridobitvi temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov (35. do 39. člen) se za voznike vozil za prevoz potnikov (kategorije D1, D1 + E, D ali D + E) začnejo uporabljati 10. septembra 2008, za voznike vozil za prevoz blaga (kategorije C1, C1 + E, C ali C + E) pa 10. septembra 2009.

(2) Šteje se, da imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo tisti vozniki, ki so:

- do datumov iz prejšnjega odstavka pridobili nacionalno kvalifikacijo voznik oziroma voznica v cestnem prometu ali uspešno končali poklicno izobraževanje za voznike, ali

- imeli ob uveljavitvi tega zakona priznano strokovno usposobljenost voznikov na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 - uradno prečiščeno besedilo).

(3) Ne glede na prvi odstavek se določbe 35. do 39. člena tega zakona uporabljajo od uveljavitve tega zakona dalje za voznike, ki v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L št. 370, z dne 31. 12. 1985, str. 1, z vsemi spremembami) še niso dovolj stari za vožnjo posameznih kategorij vozil.

140. člen **(pridobitev pooblastila ministra)**

(1) Organizacije, ki bodo izvajale pridobivanje temeljnih kvalifikacij za voznike iz tretjega odstavka prejšnjega člena, morajo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pridobiti pooblastilo ministra iz 41. člena tega zakona.

(2) Do pridobitve pooblastila iz 41. člena tega zakona vozniki iz

tretjega odstavka prejšnjega člena pridobijo temeljno kvalifikacijo v sistemu pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije.

141. člen **(prenehanje veljavnosti predpisov)**

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 - uradno prečiščeno besedilo) in določba 1. točke tarifne številke 33 Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 114/05 - uradno prečiščeno besedilo).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja predpisa:

- Pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (Uradni list RS, št. 63/02);

- Uredba o višini, časovnih obdobjih ter načinu dodelitve začasne subvencije avtobusnim prevoznikom, ki opravljajo javne medkrajevne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 68/01, 117/02 in 85/03).

(3) Z dnem uveljavitve tega se prenehajo uporabljati naslednji predpisi:

- Pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95);

- Navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98);

- Daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih voznih redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/00 in 15/01);

- Pravilnik o avtobusnih voznih redih (Uradni list RS, št. 29/00, 37/00, 35/01 in 46/01).

(4) Do izdaje ustreznih podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

- Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99);

- Odredba o prigrisatvi posebnih linijskih prevozov (Uradni list RS, št. 94/01);

- Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 16/02);

- Pravilnik o licencah za opravljanje prevozov v cestnem prometu

(Uradni list RS, št. 30/02 in 108/03);

- Pravilnik o postopku, po katerem inšpektorji Prometnega inšpektorata Republike Slovenije ustavljajo vozila v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 40/03);

- Pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list RS, št. 86/04);

- Uredba o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04);

- Pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 137/04);

- Pravilnik o oznakah in opremi vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 137/04);

- Pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 82/02, 92/03, 129/03, 11/04 in 120/05).

142. člen (začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(Objavljeno 14.12.2006)

(1) Popravek Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2) (Uradni list RS, št. 5-223/2007), objavljen 19.1.2007, velja od 19.1.2007

(2) Zakon o dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2A) (Uradni list RS, št. 123-5550/2008), objavljen 29.12.2008, ki velja od 30.12.2008, določa tudi:

"2. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), se podaljšajo za obdobje od 1. januarja 2009 do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. decembra 2010."

(3) Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2B) (Uradni list RS, št. 28-1233/2010), objavljen 6.4.2010, ki velja od 21.4.2010, določa tudi:

"32. člen

(1) Minister določi ceno za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do

določitve cene znašajo stroški izdelave izkaznice 26,40 EUR z DDV, potrebno pa je tudi plačati upravno takso za vlogo in izdajo odločbe v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse.

(2) Pravna oseba, ki ima pooblastilo za izdelavo obrazcev in personalizacijo izkaznic o vozniških kvalifikacij na dan uveljavitve tega zakona izvaja svoje naloge do poteka veljavnosti pogodbe za izdelavo in personalizacijo izkaznic.

33. člen

(1) Elektronska evidenca izkaznic iz 42.e člena zakona se mora vzpostaviti v roku dvanajstih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Predpis iz četrtega odstavka 42.e člena zakona se izda v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Evidenca o izdanih izkaznicah se do vzpostavitve elektronske evidence vodijo pri upravnih enotah v razvidu upravnih postopkov, po vzpostavitvi elektronske evidence iz prvega odstavka tega člena pa se jih vnese v elektronsko evidenco.

34. člen

Izkaznice, izdane pred uveljavitvijo tega zakona, veljajo do izteka njihove veljavnosti."

(4) Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2C) (Uradni list RS, št. 49-2353/2011), objavljen 24.6.2011, ki velja od 9.7.2011, določa tudi:

"79. člen

(začetek uporabe posameznih določil)

(1) Določbe šeste, sedme, osme, devete in desete alineje drugega odstavka 2. člena, 21. točke prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka ter osme in dvanajste alineje drugega odstavka 4. člena, 5. člena, druge alineje prvega odstavka 12. člena, prvega odstavka 15. člena, 24. člena, prvega odstavka 26. člena, drugega odstavka 32. člena, 32.a člena, 32.b člena, pete alineje prvega odstavka 33. člena, drugega odstavka 34. člena, prvega odstavka 61. člena, prvega odstavka 62. člena, prvega odstavka 73. člena, prvega odstavka 74. člena, drugega odstavka 82. člena, prvega odstavka 108. člena zakona se začnejo uporabljati 4. decembra 2011.

(2) Določbe prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste, trinajste, štirinajste, petnajste, šestnajste in sedemnajste alineje drugega odstavka ter tretjega odstavka 4. člena, drugega odstavka 15. člena, četrtega odstavka 49. člena, tretjega odstavka 50. člena, prvega in tretjega odstavka 51. člena, petega odstavka 54. člena, 57.a

člena, drugega odstavka 61. člena, prvega, četrtega, petega, šestega in osmega odstavka 63. člena, drugega odstavka 67. člena, prvega in drugega odstavka 72. člena, petega odstavka 74. člena, četrtega odstavka 76. člena, prvega odstavka 77. člena, četrtega odstavka 78. člena, 79. člena, šestega odstavka 94. člena, prvega, osmega, desetega odstavka 102. člena, drugega odstavka 108. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2012. Naloge, ki se nanašajo na Organ JPP od 1. septembra 2011 do začetka delovanja Organa JPP izvaja Ministrstvo za promet.

(3) Do začetka uporabe določb iz prvega in drugega odstavka tega člena se glede vprašanj, ki jih te določbe urejajo, še naprej uporabljajo določbe Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08 in 28/10).

(4) Predpis iz šestega odstavka 111. člena zakona mora minister pristojen za promet uskladiti v roku dvanajstih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

80. člen

(uporaba 110.a člena, če rok za izpolnitev ni bil določen)

Če pogodba, sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, ne določa roka za izpolnitev denarne obveznosti in je upnik že izpolnil svojo nasprotno pogodbeno obveznost, dolžnik pa še ni v zamudi s plačilom svoje denarne obveznosti, začnejo roki iz 110.a člena zakona teči z dnem uveljavitve tega zakona.

81. člen

(uporaba zakona za posledice zamude plačila pri uporabi 110.a člena)

Ta zakon ne ureja posledic zamude s plačilom denarne obveznosti, če je zamuda nastala pred uveljavitvijo tega zakona."

(5) Zakon za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40-1700/2012), objavljen 30.5.2012, velja od 31.5.2012

(6) Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2D) (Uradni list RS, št. 57-2410/2012), objavljen 27.7.2012, ki velja od 28.7.2012 in se uporablja od 20.8.2012, določa tudi:

"11. člen

(prenos pristojnosti na Ministrstvo za infrastrukturo in prostor)

(1) Z dnem uporabe tega zakona se na ministrstvo, pristojno za promet, premestijo javni uslužbenci, ki so na ministrstvu, pristojnem za izobraževanje opravljali naloge iz šestnajste

alinee drugega odstavka 4. člena zakona in se prenesejo programska, tehnična, finančna in materialna sredstva, ki so namenjena izvajanju prenesenih nalog.

(2) Upravni postopki, začeti pred začetkom uporabe tega zakona v delu, kjer se nanašajo na subvencioniranje prevozov, se dokončajo po tem zakonu pri pristojnih organih, kjer se je postopek začel.

(3) Do vzpostavitve celovitega delovanja evidence subvencije prevoza v skladu s četrtem odstavkom 17. člena zakona, bo postopek izdaje subvencionirane mesečne vozovnice potekal po postopkih in s sistemom za izdajo vozovnic izvajalca, na podlagi pisne vloge za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice vlagatelja, ki jo mora potrditi vzgojno izobraževalna ustanova.

(4) Izvajalec vzpostavi sistem elektronske vozovnice iz četrtega odstavka 17. člena zakona najpozneje do 1. 1. 2013.

(5) Do izdaje predpisa iz četrtega odstavka 114.d člena zakona znaša cena subvencionirane mesečne vozovnice:

- za 1. razred oddaljenosti - 20 eurov;

- za 2. razred oddaljenosti - 30 eurov;

- za 3. razred oddaljenosti - 50 eurov.

Cena subvencionirane mesečne vozovnice za 10 voženj pa 15 eurov.

12. člen

(prenos finančnih sredstev)

Proračunska sredstva, zagotovljena na podlagi osmega odstavka 81. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 - popr., 65/09 - popr., 20/11 in 40/12 - ZUJF), prvega odstavka 73.c člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 - uradno prečiščeno besedilo in 40/12 - ZUJF), prvega odstavka 6. člena v Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 - popr., 40/09, 62/10 - ZUPJS in 10/12 - ZUJF) ter 27. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11 in 40/12 - ZUJF), ki do začetka uporabe tega zakona ne bodo porabljena, se z dnem začetka uporabe tega zakona prerazporedijo na ministrstvo, pristojno za promet.

13. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uporabe tega zakona se:

1. v Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 - popr., 65/09 - popr., 20/11 in 40/12 - ZUJF):

- besedilo osmega odstavka 81. člena spremeni tako, da se glasi: "Iz sredstev državnega proračuna se zagotavlja sredstva za subvencioniranje prevozov za dijake in študente višjih šol.";

- v tretjem odstavku 135.a člena črta besedilo "subvencije za prevoze";

2. v Zakonu o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 - uradno prečiščeno besedilo in 40/12 - ZUJF) črta 73.c člen;

3. v Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 - popr., 40/09, 62/10 - ZUPJS in 10/12 - ZUJF) črtata:

- v prvi alineji prvega odstavka 30. člena beseda "ali";

- druga alineja prvega odstavka 30. člena;

4. v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11 in 40/12 - ZUJF) črtajo:

- v 1. točki 3. člena besedilo "prevoznik pri subvenciji prevozov za dijake in študente";

- 4. točka 6. člena;

- 27. člen, razen petega odstavka;

- 8. točka drugega odstavka 49. člena;

- enajsti odstavek 49. člena;

- v prvem stavku šestega odstavka 50. člena beseda ", prevoznik" in drugi stavek istega odstavka;

5. v Pravilniku o načinu upoštevanja dohodkov pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka, državne štipendije, znižanega plačila vrtca, subvencije malice za učence in dijake, subvencije kosila za učence, subvencije prevozov za dijake in študente, oprostitve plačila socialnovarstvenih storitev in prispevka k plačilu družinskega pomočnika (Uradni list RS, št. 93/11) črta v naslovu in v 1. členu besedilo "subvencije prevozov za dijake in študente";

6. v Pravilniku o dodeljevanju državnih štipendij (Uradni list RS, št. 45/09, 62/10 - ZUPJS in 110/10) črta 28. člen.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Pravilnik o subvencioniranju mesečnih vozovnic za dijake, vajence in študente višjih šol (Uradni list RS, št. 78/03, 83/03, 111/06 in 71/07, 62/10 - ZUPJS) in Pravilnik o subvencioniranju prevozov za dijake in študente višjih strokovnih šol (Uradni list RS, št.

71/07 in 62/12 - ZUPJS).

14. člen

Kandidatom, ki so vložili vlogo za dodelitev ali nadaljnje prejetje Zoisove štipendije na podlagi Javnega poziva za dodelitev oziroma nadaljnje prejetje Zoisovih štipendij za šolsko oziroma študijsko leto 2012/2013, ki je bil objavljen na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 - popr., 40/09, 62/10 - ZUPJS, 40/11 - ZUPJS-A in 40/12 - ZUJF; v nadaljevanju: ZŠtip) in Pravilnika o dodeljevanju Zoisovih štipendij (Uradni list RS, št. 51/08 in 45/09) in so v tej vlogi v okviru dodatka za izobraževanje zunaj stalnega prebivališča, zaprosili za dodatek za prevoz v primestnem ali medkrajnem prometu v oddaljenosti pet kilometrov in več do kraja izobraževanja od kraja stalnega prebivališča, kot ga določa ZŠtip, se ta dodatek ne odmeri, so pa pod pogoji iz tega zakona upravičeni do nakupa subvencionirane vozovnice."